

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Johannis Quistorpii, S.S. Th. D. Pastoris ac Professoris ...
Academia Rostochiensi, Quo Ad Exequias ... Iuveni Conrado Tölken/ Artium
liberalium Studiosissimo Osnabrugo Westphalo. Hodie ... adornandas Omnes
Omnium Ordinum Cives Academicos peramanter invitat : P. P. 16. Martii Anno
M.DC.LIV.**

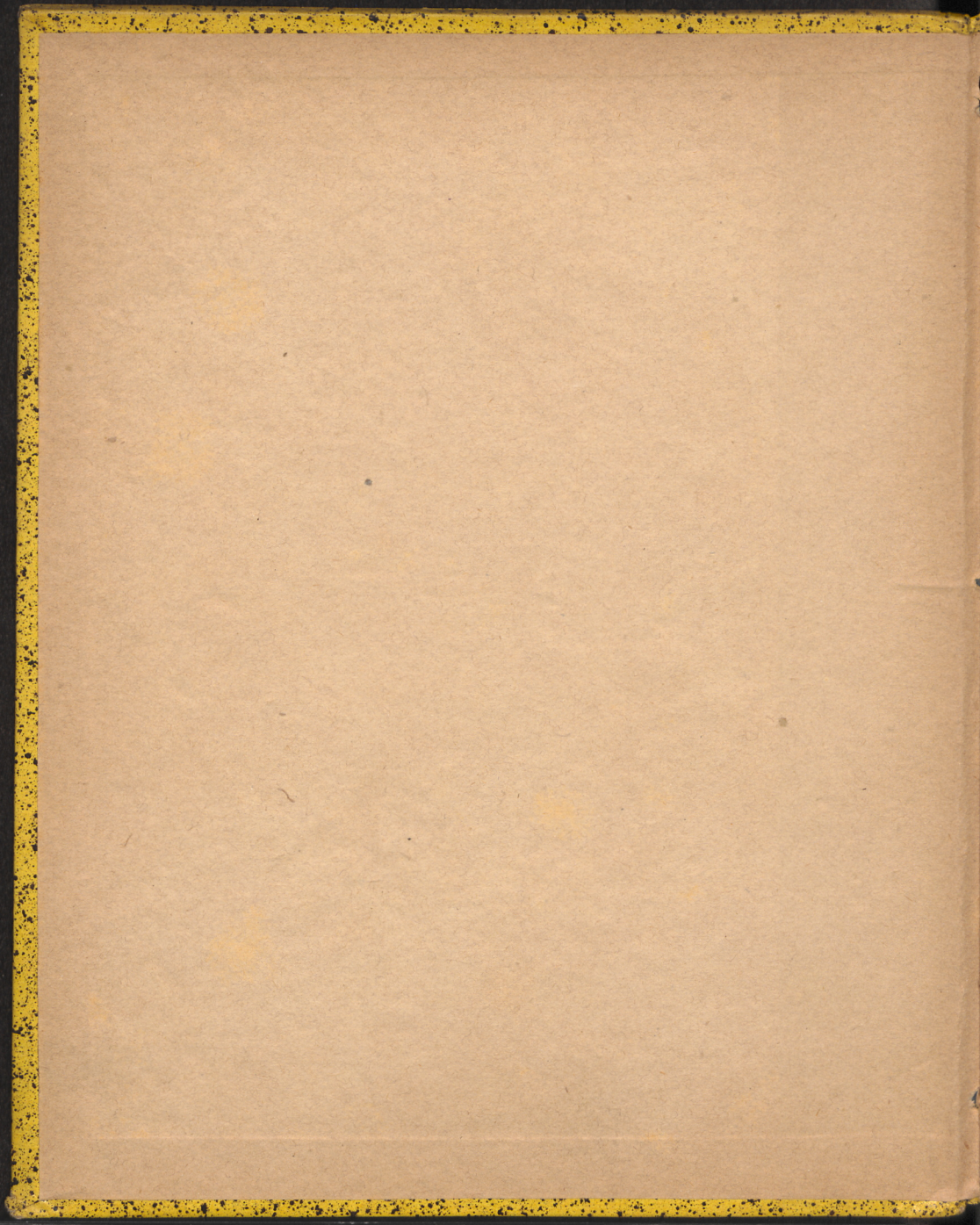
Rostochi[i]: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776826832>

Druck Freier Zugang

Quistorp, J,
in C. Tölke.
Rostoch. 1654.

PROGRAMMA
RECTORIS
JOHANNIS QVISTORPII,
S. S. Th. D. Pastoris ac Professoris,
in Ecclesiâ & Academiâ
Rostochiensi,

Quo
Ad Exequias

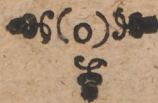
PRÆSTANTISSIMO ET EXIMIO
JUVENI

CONRADO Tölsken /

Artium liberalium Studiosissimo
Osnabrugâ Westphalo.
Hodie horâ primâ adornandas

OMNES OMNIUM ORDINUM CIVES ACADEMICOS
peramanter invitat.

P. P. 16. Martii A N N O
M. DC. LIV.

ROSTOCK,
Literis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

14

AMBROSIUS
In Hexamero.

Nudi omnes nascimur, nudi
morimur. Nulla distinctio inter ca-
davera mortuorum, nisi fortè
quia gravius foetent divi
tum corpora, distenta
luxuriâ.

RECTOR
JOHANNES QUISTORPIUS,
S.S. Th. D. Prof. & Past. in Acad.
& Eccles. Rostochiensis,

Abiit ex hac mortalitate
Præstantissimus & Eximius Juve-
nis CONRADUS Tölsken; Abiit;
quia Divino Decreto, ac benepla-
cito; (cui insana saltem & impia
Sincipita contradicant) obsecundare debuit.
Abiit; quia felicior, meliorisq; conditionis esse
non potuit cœteris mortalibus, quos pallida illa
Mors, sub sua jura redigit; quos de suo statu &
vitæ genere; in feralem suam dejicit potestatem,
& ad Divinæ nutum providentiæ, è rebus hiscè
mortalium extrahit & surripit. Illa enim est,
quæ nullius statum, præstantiam, dignitatemq;
respicit. Interrogabis quare? Respondebo cum
Pericle apud Thuciyd. lib. II. Πάντα πέφικε ἔλασσοσθ
i. e. *naturâ comparatum est, ut omnia decrescant.*
Illa est, quæ nec sapientiæ scientiæq; aut cultores,
aut Professores moratur; & ut navim interdum
improvisus vortex absorbet, (ut cum Lipsio lo-
quar. Cent. I. Ep. 42.) ita terra hæc mors, præ-
sertim eos, quibus indoles melior, & ingenium
supra annos, è consortio viventium tollit, Et

ut elegantissimè quidam non postremus Poetarum.

Docta recessuris quid prodest lingua sophistis,

Qui volvere loqui curva rotanda poli.

Archyta, Pythagoras, Aratus, Cato, Plato Chrysippus,

Turba Cleanthorum, stulta fa villa cubat. (rus,

Quid vè poeta potest? Maro, Naso Menander Home-

Quorum nuda in humo, membra sepulta tegunt,

Cum venit extremum neq; Musis carmina prosunt,

Nec juvat eloquio detinuisse melos.

Sic dum puncta cadunt, fugiant presentia rerum

Et vitæ tabulam tessera raptâ levat.

Uno verbo. Omnibus hominibus naturalitèr mors est destinata: Novimusq; jam expertiq; sumus in aliis, legem universo humano generi datam; nec magis mirum aut novum mori hominem, quam nasci. Expertus id ipsum, & quidem in se ipso. Juvenis nominatus, egregiæq; indolis
CONRADUS Tölsken. Qui Anno M.DC.XXXI. die 28. Octobris, ipso Simonis & Judæ festo, inter sextam & septimam matutinam natus. Et quidem parentibus honestissimis & integerrimis. Patre videlicet JOHANNÉ Tölske apud Osna-brugenses Cive Spectatissimo. Matre vero Engel Meyers, Fœminâ muliebribus condecoratâ Vir-tutibus, quæ etiam præterlapso anno, & quidem in ipso Michaelis Archangeli festo, ex hac mortali-tate

litate ad Angelorum vitam & confortium semet
contulit. Avus ejus erat Paternus CONRADUS
Tölke / Civitatis Osnabrugensis quondam tribu-
nus plebis, Virq; prudentiâ, & morum integrita-
te conspicuus. Avia ejus paterna erat MARGA-
RETA Sheffings / Fœmina virtutibus sexum
hunc decentibus exornata. Avus maternus fuit
Dn. ABEL Meder. Vir honestissimus, Avia ma-
terna ANNA Tepez. Mulier laudatissima. Hisce
parentibus & majoribus genuinæ probitatis atq;
integritatis progenitus, per regenerationis lava-
crum, gremio Ecclesiæ CHRISTI insertus, & in
pietate, in omniumq; bonorum morum culturâ
est educatus. Cum verò Divinâ clementiâ aspi-
rante, ad octavum annum teneram suam per-
duxisset ætatem, ad patriû Gymnasiû ablegatus,
& præceptoribus doctissimis fuerat commenda-
tus, ut seriore[m] compararet eruditionem, majoresq;
in literis cû pietate erga Deû conjungendis
progressus faceret. Ubi nō exigua Sermonis latini
jecisset fundamenta, ardore erga majorē Studio-
rum amorem correptus, Hervordiam petiit, ibi-
demq; ut in Osnabrugensi Gymnasio, magnam
suam diligentiam & obedientiam, præceptoribus
suis contestatus fuit (quemadmodum publi-
ca, à Clarissimis ibidem viventibus Rectoribus,
vitæ integræ & diligentis data ipsimet testimo-
nia

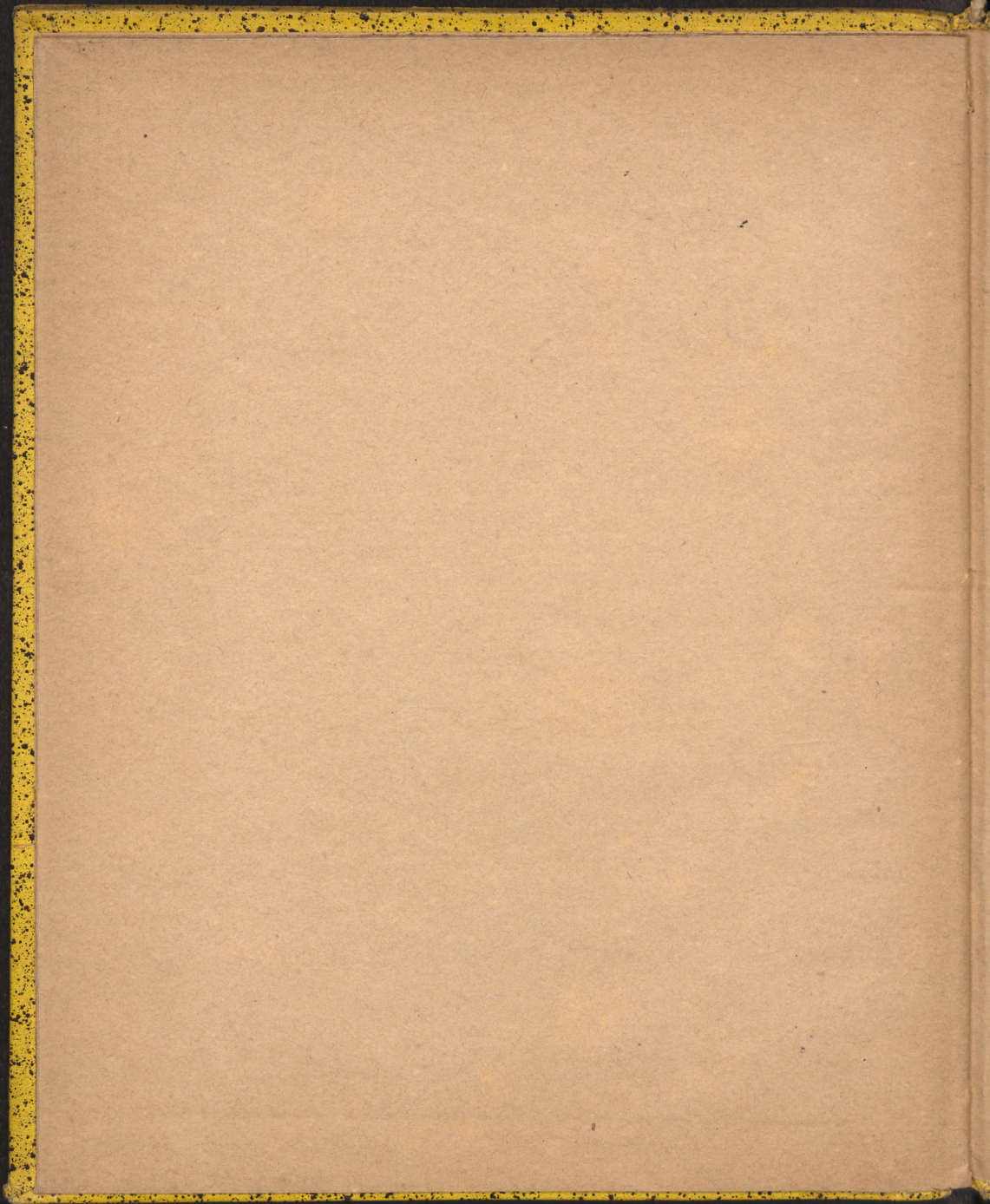
nia luculentè declarant) Positis autem in hiscè
Gymnasiis, laudabilibus linguarum & Philoso-
phiæ fundamentis, à parentibus aliisq; Mœcena-
tib9, egregiam ejus, & ad majora natam indolem
perspicientibus, ad regias Scholas amandatus,
Anno præterlapso 1653. circâ festum Paschatos,
hoc Palladium Sapientiæ ad Varnum situm visi-
tavit; & per totum tempus vitæ suæ, in hocce lo-
co, virtuti & literis, strenuam, tum in publicis,
tum in privatis Collegiis operam navavit; in in-
formandis, Dn. JOACHIMI Kochs / Civis hujus
Reipubl. spectatissimi, prudentiæq; virtute, cum
favore ergâ literatos conjunctâ conspicui liberis,
non mediocrem fidelitatem ac sedulitatem præ-
stitit. Cum verò Divinæ Voluntati, cui nemo nisi
impia mens refragetur, placuerit, ut hic piè de-
functus, morbò quodam corripèretur, totum
semetipsum, Divino beneplacito devovit,
morbumq; patientissimè, ut virtutum scholam,
& vitiorum quoddam macellum sustinuit. Die
verò Veneris ante obitum, videlicet 27. die
Mensis Januarii, cum nimium cordis sentiret do-
lorem, ut ejus diei vespertino tempore lecto affi-
gi debuerit, mortem sibi instare ipsemet, aper-
tis verbis præ sagiit. Remedia quidem, à DE O
ipso nobis ordinata, non sprevit; nocteq; præter-
lapsa, die Sabbati accedente, Virum Clarissimum
Dn.

Dr. JOHANNEM BACKMEISTERUM;
Doforem medicinae experientiffimum, accerfiri curavit; Qui piè defunctò, nil nifi fanguinem evomenti, pro extremo remedio phlebotomiam ordinavit; fummamq; revera adhibuit operam ut defunctus priftinæ reftitui poffet fanitati. Sed fruflrà omnia fuere. Cum contrà vim mortis (ut vulgò dicitur) non fit medicina in hortis; & cum fatalem metam, à Divinâ providentiâ cuivis mortalium determinatam. nemo ullo modò vel artificio, aut extendere, aut declinare valeat, DEO itaq; Optimo fic ordinante ò *pater noster*, die fubfequenti Solis, nempè 29. die Januarij, inter 10, & 11. horam, catarro fermè fuffocatus; in nominis Divini invocatione, firmiffimâ Salvatoris noftri CHRISTI JESU fide, mundo huic piiffimè & placidiffimè valedixit; dum ante 14. dies, è Viro Reverendo plurimum Clariffimo, Dn. M. REMBERTO Sandthagen / Ecclefiaste ad D. Nicolaum vigilantiffimo, Amico & Collegâ nofiro honoratiffimo, extremum illud viaticum Sacrofanctam videlicet Euchariſtiam, in templo D. Nicolai debitâ reverentiâ ac religione accepiffet. Fateor, non mediocri mœrore parens mœriffimus cum omnibus amicis, obtam immaturum & vix fperatum dulciffimi, magnæq; fpei filii obitum corripietur. Verum facilè frenamœrori, cùm omnibus injiciet; Si femet in hoc luſtuofiffimo cafu, Divinæ conformabit voluntati; abfq; quâ nec capillus mortalium è vertice capitis decidere confuevit; & abfq; quâ nemò ex hac vitæ scenâ, proprio motu aut injuffus abire folet. Facile, non injuffo licet, & aliquam paterni amoris gloriam promerenti dolori temperabit, fi hæc, quæ piè defunctus loqui videtur, attentius audiet. Abite cum vano luſtu intempetivi. Non hic

hic querelis locus aut precibus. At immaturus vobis
abeo. immaturus? videte nè erretis. Maturus ad mor-
tem fui, quàm primum natus, imò antequàm natus.
Quid enim quærar? Quid natus sim, scio: imbecillum
corpus, fragile, ad omnem contumeliam projectum,
morbi pabulum, mortis victima. En quisquis es, fame
spes aut res, animo cras non future, aut alibi future.
Vos verò, **OMNIUM ORDINUM CIVES**
ACADEMIÆ honoratissimi (amicè & officiosè
obsecro) frequentes, hunc piè defunctum Juvenem
comitemini. Exuvias corporis ejus decenter, & ani-
mo Christiano, ad sepulchrum deducite; Vosq; ipsos
ad similem ex hac vitâ exitum, certissimum equidem,
sed incertissimâ horâ venturum, tempestivè præparate.
Nolite per Deum fidere hodiernæ vestræ sanitati, *Omni*
momento state ante januam eternitatis. Dum sani, dum
vegeti estis; discite ægrotare, discite mori. Utrumq;
raræ artis est, quam utrum sciatis; experiri non licet.,
sinè dispendio æternæ felicitatis. moriendo semel tan-
tum erratur; sed hic error, nunquam in omnes æterni-
tates emendatur. P. P. sub Sigillo Academiæ
die 16. Martii A.D. 1654.

Conventus fiet horâ primâ in Templo Mariano.

Dr. JOHANNEM BACKM
Doctorem medicinae experientissimu
vit; Qui piè defunctò, nil nisi sa
ti, pro extremo remedio phlebot
summamq; revera adhibuit ope
pristinæ restitui posset sanitati
fuere. Cum contrà vim mortis (ut
sit medicina in hortis; & cum fatale
providentiâ cuius mortalium det
ullo modò vel artificio, aut exten
valeat, DEO itaq; Optimo sic ore
noster, die subsequenti Solis, nempè
ter 10, & 11. horam, catarro fermè su
nis Divini invocatione, firmissima
CHRISTI JESU fide, mundo
cidissimè valedixit; dum ante 14.
rendo plurimum Clarissimo, **Dr. M**
Sandthagen / Ecclesiate ad **D. Nic**
mo, Amico & Collegâ nostro hor
mum illud viaticum Sacrosanctam
stiam, in templo **D. Nicolai** debitâ
gione accepisset. Fateor, non me
rens mœstissimus cum omnibus amic
rum & vix speratum dulcissimi, mag
tum corripietur. Verum facile fre
mnibus injiciet; Si semet in hoc
Divinæ conformabit voluntati; abs
mortalium è vertice capitis decid
absq; quâ nemò ex hac vitæ scenâ
injustus abire solet. Facile, non in
quam paterni amoris gloriam pron
perabit, si hæc, quæ piè defunctus lo
tius audiet, Abite cum vano luctu

RUM;
ti cura-
vomen-
linavit;
functus
omnia
ar) non
Divinâ
nemo
declinare
angelis
arij, in-
a nomi-
s nostri
& pla-
Reve-
ERTO
lantissi-
, extre-
uchari-
ac reli-
ore pa-
mmatu-
li obi-
cùm o-
o casu,
capillus
vit; &
otu aut
, & ali-
pri tem-
, atten-
i. Non
hic

